

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Michał Jakubowski
Protokolant:	stażysta Katarzyna Konarzewska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W.

przeciwko J. O. (1) i J. S. (1)

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanych J. O. (2), J. S. (1) solidarnie na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 249.322,59 zł (dwieście czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od poniższych kwot za niżej wskazane okresy:

- od kwoty 202.334,08 zł od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 46.587,77 zł od dnia 15 listopada 2017 roku do dnia zapłaty,

przy czym pozwani J. O. (1), J. S. (1) odpowiadają za zapłatę powyższej kwoty w stosunku do pozwanego (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. in solidum z pozwaną M. S. odpowiadającą za zapłatę wyżej wskazanej kwoty na podstawie nakazu zapłaty wydanego przez tutejszy Sąd, dnia 24 stycznia 2018 roku, w sprawie o sygnaturze akt XXV Nc 936/17.

2. Zasądza od pozwanych J. O. (2), J. S. (1) solidarnie na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 23.284 zł (dwadzieścia trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, przy czym pozwani J. O. (1) i J. S. (1) odpowiadają za zapłatę wskazanej w tym punkcie wyroku kwoty solidarnie z pozwaną M. S. do kwoty 10.333,75 zł (dziesięć tysięcy trzysta trzydzieści trzy złote siedemdziesiąt pięć groszy) wynikającej z nakazu zapłaty wydanego przez tutejszy Sąd, dnia 24 stycznia 2018 roku, w sprawie o sygnaturze akt XXV Nc 936/17.

Sygn. akt XXV C 473/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 15 listopada 2017 r. (data nadania przesyłki pocztowej) (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił o zapłatę solidarnie od pozwanych J. S. (1), J. O. (1), M. S. kwoty 249 322,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 202 334,08 zł za okres od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych, tj. od dnia 10 listopada 2017 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 46 587,77 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł nadto o zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż przedmiotowe roszczenie wywodzi z tytułu porozumienia o restrukturyzacji kredytu udzielonego na podstawie umowy kredytu w rachunku bieżącym z 08 marca 2014 r. oraz umów poręczenia. Pozwani nie wywiązali się ze swojego zobowiązania w związku z czym powód wypowiedział łączący strony stosunek prawny. Na kwotę zadłużenia pozwanych składa się: kapitał – 202 334,08 zł; odsetki umowne – 12 556,83 zł; odsetki ustawowe – 34 303,97 zł; opłaty i prowizje – 400,74 zł (pozew – k. 2-6).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 24 stycznia 2018 r. Sąd rozstrzygnął zgodnie z żądaniami pozwu (nakaz zapłaty z 24 stycznia 2018 r., XXV Nc 936/17 – k. 75).

Pozwani J. S. (1) i J. O. (1) wnieśli od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwani podnieśli zarzuty: przedawnienia roszczeń, braku wykazania daty wymagalności roszczenia; braku wyliczenia dochodzonej kwoty; złego umocowania pełnomocnika (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 86).

W toku postępowania strony podtrzymywały dotychczasowe stanowiska, odnosząc się do zarzutów i twierdzeń przeciwnika procesowego (odpowieź na sprzeciw – k. 93-96; pismo procesowe pozwanych z 01 maja 2018 r. – k. 144; oświadczenie powoda zawarte w protokole rozprawy z 17 września 2018 r. – k. 153).

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 18 marca 2014 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. (następcy prawnym (...) S.A. Spółki Akcyjnej Oddział w P.) a J. S. (1), prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą J. S. (1) P.H.U. zostało zawarte porozumienie nr (...) o restrukturyzacji kredytu udzielonego na podstawie Umowy Kredytu w Rachunku (...) nr (...) z 08 marca 2011 r. wraz z konsolidacją innych kredytów zaciągniętych w Banku (dowód: Porozumienie – k. 35-44; umowa poręczenia z 20 marca 2014 r. – k. 45; umowa poręczenia z 20 marca 2014 r. – k. 46; Regulamin Kredytu – k. 47-54).

Strony w §1 Porozumienia oświadczyły, iż:

- Bank jest wierzycielem Kredytobiorcy z tytułu Umowy Kredytu w Rachunku (...) nr (...) z 08 marca 2011 r. Strony oświadczyły, że Kredytobiorca posiada w Banku zadłużenie z tytułu Umowy, które wg. stanu na dzień 12 marca 2014 r. wynosi łącznie 153 690,05 zł, w tym kapitał kredytu, wymagalne odsetki, odsetki naliczone od dnia zapadalności ostatniej spłaty, opłaty za obsługę nieterminowych płatności oraz inne prowizje i opłaty wynikające z Umowy;
- Bank jest wierzycielem Kredytobiorcy z tytułu Umowy (...) nr (...) z 30 grudnia 2011 r. Strony oświadczyły, że Kredytobiorca posiada w Banku zadłużenie z tytułu Umowy nr (...), które wg. stanu na dzień 12 marca 2014 r. wynosi 51 675,02 zł, w tym kapitał kredytu, wymagalne odsetki, odsetki naliczone od dnia zapadalności ostatniej spłaty, opłaty za obsługę nieterminowych płatności oraz inne prowizje i opłaty wynikające z Umowy (d: §1 ust. 1 i 2 Porozumienia – k. 35).

Kredytobiorca w §1 ust. 3 Porozumienia oświadczył, że uznaje roszczenia Banku z tytułu ww. Umów, co do zasady oraz co do wysokości zadłużenia. Ponadto Kredytobiorca oświadczył, iż zawiera przedmiotowe Porozumienie działając jako przedsiębiorca w celu związanym z działalnością gospodarczą oraz że wszystkie kredyty wymienione powyżej, w szczególności w części pozostałej do spłaty spożytkował na cele działalności gospodarczej (d: §1 ust. 3 Porozumienia – k. 35).

Strony zgodnie oświadczyły, iż celem Porozumienia jest konsolidacja i restrukturyzacja zadłużenia związanego z działalnością gospodarczą na zasadach określonych w Porozumieniu, Umowie oraz Regulaminie Kredytu/Pożyczki Zabezpieczonego Nieodnawialnego o Ustalonym Harmonogramie Spłat dla Małych Przedsiębiorstw w (...) Bank (...) S.A. oraz odzyskanie przez Kredytobiorcę zdolności regulowania zobowiązań (§2 Porozumienia – k. 36).

Strony ustaliły okres spłaty Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji na 96 miesięcy licząc od dnia wejścia w życie Porozumienia. Bank udzielił Kredytobiorcy karencji w spłacie Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji dla pierwszych 6 rat płatnych począwszy od dnia wejścia w życie Porozumienia (§3 ust. 2,3 Porozumienia – k. 38).

Ostateczna Kwota Restrukturyzacji wraz z odsetkami stawała się w całości wymagalna w następnym dniu po upływie okresu spłaty, jaki został ustalony w Porozumieniu (d: §3 ust. 4 – k. 38).

Kredytobiorca zobowiązał się ponieść koszty związane ze spłatą Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji na warunkach określonych w Porozumieniu w postaci m.in. Odsetek naliczonych od Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji, z zastrzeżeniem zmian oprocentowania określonych w Porozumieniu i Regulaminie, odsetki naliczane były każdego dnia począwszy od dnia wejścia w życie Porozumienia, od niespłaconej Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji, według zmiennej stopy procentowej opartej o zmienną stawkę WIBOR 3M oraz stałą marżę Banku w wysokości 8,63%. Przy naliczaniu odsetek Bank przyjmuje, że okres odsetkowy jest jednomiesięczny, przy czym miesiąc ma rzeczywistą liczbę dni, zaś rok ma 365 dni. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z Porozumieniem w równych ratach kapitałowo – odsetkowych lub ratach odsetkowych (w okresie karencji) w 25 dniu każdego miesiąca kalendarzowego (d: §4 ust. 2,3,4,5,7 – k. 39).

Kredytobiorca zobowiązał się do zapewnienia na rachunku rozliczeniowym wskazanym w Harmonogramie, jako rachunek spłaty, wystarczającej ilości środków na pokrycie kolejnych rat kapitałowo – odsetkowych lub rat odsetkowych w terminach ich płatności (d: §5 ust. 1 Porozumienia – k. 40).

Na zabezpieczenie spłaty zadłużenia Ostatecznej Kwoty Restrukturyzacji ustanowiono:

- hipotekę umowną na trzecim miejscu do kwoty 308 000,00 zł na rzecz Banku na prawie własności do nieruchomości gruntowej położonej w N., opisanej w KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Szubinie, stanowiącej własność J. O. (1),
- poręczenie cywilne J. O. (1),
- poręczenie cywilne M. S. (dowód: § 6 ust. 2 Porozumienia – k. 41; umowy poręczenia z 20 marca 2014 r. – k. 45-46).

Wypowiedzenie porozumienia było jednoznaczne z wypowiedzeniem Umowy, a wypowiedzenie Umowy było jednoznaczne z wypowiedzeniem Porozumienia. Porozumienie mogło zostać rozwiązane przez Bank bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym we wszystkich przypadkach wskazanych w Regulaminie, jako powody wypowiedzenia Umowy oraz Porozumienia przez Bank, a także w przypadku: nie wywiązywania się przez Kredytobiorcę z obowiązków i postanowień Porozumienia (dowód: §10 ust. 6 Porozumienia – k. 43).

Przypadki naruszenia postanowień umownych zostały enumeratywnie wyliczone w §11 Regulaminu. W razie ich naruszenia, Bank mógł wypowiedzieć Umowę w całości lub części z zachowaniem terminu 30 dniowego wypowiedzenia (d: § 11 Regulaminu – k. 52-53).

Wobec zaległości w płatnościach przez Kredytobiorcę umówionych rat kapitałowo – odsetkowych Bank pismem z 25 maja 2015 r. wypowiedział ww. Porozumienie z zachowaniem 31 dniowego terminu wypowiedzenia (dowód: pismo z 25 maja 2015 r. – k. 56; pismo z 25 maja 2015 r. skierowane do poręczyciela – k. 55; koperta wraz z adnotacjami operatora pocztowego – k. 59; wydruk z historii zmian struktury zadłużenia za okres od 25 marca 2014 r. do 14 marca 2018 r. – k. 97-134; wydruk harmonogramu spłaty kredytu – k. 135; historia spłaty kredytu za okres od 20 marca 2014 r. do 21 marca 2018 r. – k. 136-137; wydruk z historii zmian oprocentowania odsetek umownych – k. 138).

Na zadłużenie wynikające z ww. stosunku prawnego w łącznej wysokości 249 322,59 zł składają się:

- niespłacony kapitał – 202 334,08 zł,

- odsetki umowne naliczone za okres od dnia 25 grudnia 2014 r. do dnia 09 lipca 2015 r. – 12 556,83 zł,
- skapitalizowane odsetki ustawowe od kwoty kapitału za okres od 10 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie od kwoty kapitału za okres od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia 08 listopada 2017 r.,
- opłaty, prowizje i inne należności – 400,74 zł (dowód: wydruk z historii zmian struktury zadłużenia za okres od 25 marca 2014 r. do 14 marca 2018 r. – k. 97-134; wydruk harmonogramu spłaty kredytu – k. 135; historia spłaty kredytu za okres od 20 marca 2014 r. do 21 marca 2018 r. – k. 136-137; wydruk z historii zmian oprocentowania odsetek umownych – k. 138; wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z 09 listopada 2017 r. – k. 61; pełnomocnictwo z 18 maja 2017 r. – k. 62).

Pismami z 04 września 2017 r. powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 249 679,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w nieprzekraczalnym terminie 14 września 2017 r. Przedmiotowe wezwania pozostało bezskuteczne (dowód: pisma z 04 września 2017 r. wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 63-66).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów urzędowych, prywatnych oraz wydruków, których autentyczności oraz treści nie udało się podważyć stronie pozwanej. Ocena poszczególnych dowodów mających decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż podstawy odpowiedzialności pozwanych kształtowały się odmiennie. Pozwana J. S. (1) odpowiadała z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania Porozumienia nr (...) o restrukturyzacji kredytu udzielonego na podstawie Umowy Kredytu w Rachunku Bieżącym z 08 marca 2011 r. wraz z konsolidacją innych kredytów zaciągniętych w Banku określonych szczegółowo w §1 ust. 1 i 2 Porozumienia (k. 35), a zatem odpowiedzialność pozwanej kształtuje się na art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe w zw. z art. 354 § 1 k.c.

Pozwany J. O. (1) odpowiadał natomiast solidarnie z pozwaną jako poręczyciel cywilny na podstawie art. 876 § 1 k.c. w zw. z art. 881 k.c. Zgodnie z oświadczeniem pozwanego zawartym w umowie z 20 marca 2014 r., udzielone przez J. O. (1) poręczenie cywilne obejmowało spłatę wszelkich zobowiązań pozwanej, wynikających z powyższego Porozumienia tj. należności głównej, odsetek i innych kosztów poniesionych przez Bank. Pozwany J. O. (1) jako właściciel ww. nieruchomości na której została ustanowiona hipoteka na zabezpieczenie wierzytelności wynikających z rzeczowego Porozumienia jest jednocześnie dłużnikiem rzeczowym, którego odpowiedzialność wynika z art. 65 ust.1 i art. 69 ustawy z 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece.

Zakreślając materialnoprawne podstawy odpowiedzialności pozwanej J. S. (1) należy wskazać, iż pozwana oświadczyła w §1 ust. 3 Porozumienia z 18 marca 2014 r., iż uznaje roszczenia Banku w zakresie należności głównych, odsetek, opłat za obsługę nieterminowych płatności z tytułu wskazanych umów, do łącznej wysokości 205 365,07 zł. Jednocześnie pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia w 96 miesięcznych ratach wraz z odsetkami umownymi o zmiennej stopie procentowej, prowizjami i opłatami na zasadach określonych w §4 Porozumienia z 18 marca 2014 r.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwana jako Kredytobiorca, nie wywiązała się z warunków Porozumienia z 18 marca 2014 r. Asumpt do postawienia przedmiotowego wniosku, stanowiło porównanie złożonego przez powoda harmonogramu spłaty kredytu (k. 135) z historią spłaty kredytu w okresie od 20 marca 2014 r. do 21 marca 2018 r. (k. 136-137). Analizując historię spłaty zadłużenia przez Kredytobiorcę, należy skonstatować, iż pozwana zaprzestała całkowitej spłaty zobowiązania dopiero na przełomie stycznia i lutego 2015 r. Odnosząc się zatem do podniesionego zarzutu przedawniania w związku z art. 120 k.c., należy wyjaśnić, iż argumentacja powołana przez pozwanych nie zasługiwała na uwzględnienie w okolicznościach niniejszego postępowania.

Artykuł 120 § 1 k.c. ma zastosowanie do zobowiązań bezterminowych, w których termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania (art. 455 k.c.). Nie w każdym wypadku data wymagalności roszczenia pokrywa się z terminem jego spełnienia. Stosownie do treści art. 120 k.c. początek biegu przedawnienia należy określać przy założeniu, iż w braku uzgodnień umownych wierzyciel mógł natychmiast wezwać dłużnika do spełnienia świadczenia. Określenie terminu, jaki na tle konkretnego zobowiązania i konkretnego stanu faktycznego może być uznany za "niezwłoczny" zależy od całego szeregu czynników, takich jak rodzaj świadczenia, realne możliwości dłużnika, okoliczności towarzyszące wykonaniu danego zobowiązania itp.

Na kanwie niniejszego postępowania, mamy do czynienia z zobowiązaniem terminowym, płatnym częściowo w 96 miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych. Z nadejściem terminu spełnienia świadczenia okresowego Bank jako wierzyciel, jeśli Kredytobiorca nie wykonywał swojego obowiązku, a tym samym opóźniał się w jego realizacji, był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie. Porozumienie miało charakter terminowy, zawarty na 96 miesięcy. Zgodnie z postanowieniami Regulaminu, Bank mógł wypowiedzieć Porozumienie w sytuacji m.in. zalegania przez Kredytobiorcę ze spłatą wymagalnych rat kapitałowo – odsetkowych. Powodowi przysługiwało zatem uprawnienie, a nie obowiązek do wypowiedzenia Porozumienia o ściśle oznaczonym terminie obowiązywania i tym samym możliwości postawienia całości wierzytelności, w stan natychmiastowej wymagalności w rozumieniu art. 120 k.c., od której to daty należałoby liczyć bieg terminu przedawnienia.

Tym samym skoro całość wierzytelności objętej niniejszym postępowaniem została postawiona w stan wymagalności dopiero na skutek zrealizowania przez powoda uprawnienia do wypowiedzenia Porozumienia, skutecznego od dnia 06 lipca 2015 r., zważywszy na datę wystąpienia z powództwem (15 listopada 2017 r.), nie sposób podzielić zarzutu pozwanych, wskazujących na przedawnienie roszczeń objętych powództwem z uwagi na upływ 3 letniego terminu przedawnienia wynikającego z art. 118 k.c. (niespłacony kapitał: 202 334,08 zł oraz naliczone opłaty, prowizje: 400,74 zł – roszczenia związane z prowadzeniem przez powoda działalności gospodarczej, bieg terminu przedawnienia od dnia 06 lipca 2015 r.; skapitalizowane odsetki – roszczenie okresowe, co do kwoty 12 556,83 zł od dnia 25 grudnia 2014 r. zaś w przypadku kwoty 34 303,94 zł od dnia 10 lipca 2015 r. - w obu przypadkach obowiązywał 3 letni termin przedawnienia).

Nawet przyjmując tok rozumowania pozwanych, należałoby mieć na względzie, iż zważywszy, że Kredytobiorca do przełomu stycznia i lutego 2015 r. dokonywał regularnych spłat zadłużenia (z większym bądź mniejszym opóźnieniem), nie można zarzucić Bankowi, iż ten zwlekał z wypowiedzeniem Porozumienia. Zarzucenie powodowi, iż ten nie wypowiedział Porozumienia wcześniej, wobec dokonywanych przez pozwaną regularnych wpłat, zaliczanych zgodnie z Porozumieniem na odsetki umowne, opłaty windykacyjne za opóźnienie, kapitał, traktować należałoby jako przejaw nadużycia prawa podmiotowego przez Kredytobiorcę (art. 5 k.c.). Z ówczesnego punktu widzenia Kredytobiorcy, brak wypowiedzenia Porozumienia uznać należało za korzystne. Oddalało bowiem w czasie wymagalność całej kwoty zadłużenia (kapitału), a tym samym obowiązek Kredytobiorcy do jego natychmiastowego jednorazowego uregulowania. W ocenie Sądu, w takiej sytuacji miesiącem w którym powód zważywszy na treść łączącego Kredytobiorcę z Bankiem stosunku prawnego, mógł najwcześniej złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu był luty 2015 r. Od tego bowiem miesiąca, pozwana zaprzestała jakkolwiek spłat z tytułu spornego stosunku prawnego. Nawet zatem w takiej sytuacji, żądań powoda nie sposób byłoby uznać za przedawnione.

W tym stanie rzeczy, wobec nieskutecznego zarzutu przedawnienia podniesionego przez dłużników osobistych, Sąd nie zmodyfikował sentencji wyroku stosownie do art. 319 k.p.c. w zw. z art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez ograniczenie odpowiedzialności pozwanego J. O. (1) jako dłużnika rzeczowego do obciążonej nieruchomości oraz kwoty zabezpieczenia. Pozwany odpowiadał bowiem w pierwszej kolejności jako poręczyciel, a zatem dłużnik osobisty.

Wynik postępowania dowodowego, wbrew ogólnym zarzutom pozwanych, daje podstawy do przyjęcia, iż wywiedzione powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie. Powód przedstawił dowody świadczące o: istnieniu materialnoprawnego stosunku prawnego łączącego go z pozwanymi J. S. (1), J. S. (2), niewykonaniu zobowiązania

zaciągniętego przez Kredytobiorcę oraz poręczyciela i dłużnika rzeczowego, umownych skutkach nienależytego wykonania zobowiązania. Powód wykazał zasadność spornego roszczenia o zapłatę tak co do zasady jak i wysokości.

Pozwani kwestionowali walory dowodowe złożonych przez powoda dowodów w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych banku, wydruków obrazujących sposób wykonywania przez Kredytobiorcę zobowiązania.

Ustosunkowując się do ogólnych zarzutów pozwanych, należy wskazać, iż wbrew twierdzeniom powoda złożony przez niego wyciąg z ksiąg bankowych, podpisany przez osobę dysponującą stosowne umocowanie, nie stanowił dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c. Przedmiotowy dowód po nowelizacji art. 95 ustawy Prawo bankowe poprzez dodanie do tegoż przepisu z dniem 20 lipca 2013 r. ust. 1a, w zwykłym postępowaniu cywilnym, stanowi obecnie wyłącznie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. (vide: wyrok TK z 15 marca 2011 r., P 7/09, Dz. U. z 2011, nr 72, poz. 388). Dokument ten samodzielnie nie mógł więc stanowić dostatecznego dowodu na powołane przez powoda w uzasadnieniu pozwu okoliczności. Skoro został on zakwestionowany przez stronę pozwaną, powód stosownie do treści art. 253 k.p.c. winien wykazać, iż oświadczenie upoważnionego pracownika Banku odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy, wynikającemu z materialnoprawnych podstaw łączącego strony stosunku prawnego. Powodowi udało się to wykazać, poprzez złożenie: Porozumienia z 18 marca 2014 r., Harmonogramu spłat, a także wydruków historii spłaty kredytu w okresie od 20 marca 2014 r. do 21 marca 2018 r., wydruku historii zmian struktury zadłużenia za okres od 25 marca 2014 r. do 14 marca 2018 r. oraz wydruku z historii zmian oprocentowania odsetek umownych, stanowiących inny dowód w rozumieniu art. 308 k.p.c. Powód za pomocą całokształtu ww. dowodów wykazał podstawy materialnoprawne powództwa, a także jego zasadność co do wysokości.

Pozwani kwestionując przedmiotowe dowody, jak i powództwo, wobec niepodważalnego faktu zawarcia przez J. S. (1) ww. Porozumienia w którym potwierdziła istnienie zadłużenia względem Banku, we wskazanej w jego treści wysokości, zobowiązania się do spłaty zobowiązania w 96 miesięcznych ratach odsetkowych (w okresie karencji), kapitałowo – odsetkowych, poręczenia wykonania tego zobowiązania przez pozwanego J. O. (1), bezspornego wypowiedzenia Porozumienia przez Bank, obowiązani byli wykazać, że zadłużenie po stronie Kredytobiorcy nie występuje lub opiewa na inną wysokość. Strona pozwana formułując swoje zarzuty, wobec przedstawionych przez powoda dowodów, powinna przejawiać inicjatywę dowodową zmierzającą do wykazania, że wyliczenia przedstawione przez stronę powodową zostały dokonane wadliwie. Pozwani próbując podważyć powołany przez stronę powodową wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, ww. wyciągi i rozliczenia, nie zaferowali żadnych konkretnych dowodów, mogących wskazywać, iż wykonali swoje zobowiązanie, choćby w części. Samo ogólne zaprzeczenie przydatności dowodów strony powodowej, w tym przypadku było niewystarczające. Całokształt materiału dowodowego zaferowanego przez powoda, oceniany pod kątem kryteriów wynikających z art. 233 § 1 k.p.c., dawał dostateczne podstawy do uwzględnienia powództwa. Szczególne znaczenie dla oceny wywiedzionych przez powoda roszczeń oraz zarzutów pozwanych należy przypisać harmonogramowi spłat (który wbrew zarzutom pozwanych został przedstawiony przez powoda) oraz historii spłaty zadłużenia. Z ich treści wynika bowiem wysokość przyjętego przez Kredytobiorcę zobowiązania (miesięcznych rat, kapitałowych, kapitałowo – odsetkowych) w okresie obowiązywania Porozumienia, terminy wymagalności poszczególnych rat, sposób wywiązywania się przez Kredytobiorcę z zaciągniętego zobowiązania. Okoliczności które można wywieść z ich treści, stanowią natomiast podstawę do zastosowania przez powoda, postanowień umownych określających skutki nienależytego wykonania zobowiązania przez Kredytobiorcę tj. naliczania dodatkowych opłat, odsetek, wypowiedzenia umowy.

Zważywszy, iż strona pozwana - M. S. nie złożyła sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Warszawie z 24 stycznia 2018 r., XXV Nc 936/17, rozstrzygnięcie to stało się prawomocne, a jako poręczyciel odpowiada z pozostałymi pozwanymi, Sąd w pkt 1. sentencji wyroku, w celu wyłączenia jakichkolwiek wątpliwości, mogących pojawić się na ewentualnym etapie egzekucji, zaznaczył przedmiotową okoliczność w sentencji wyroku.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonych kwot orzeczono na podstawie art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 12 467,00 zł, opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa procesowego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym – 10 800,00 zł. Wobec zawartego w pozwie solidarnego żądania zasądzenia od pozwanych (3) kosztów postępowania, prawomocności ww. nakazu zapłaty w stosunku do pozwanego M. S., Sąd zaznaczył przedmiotową okoliczność w pkt 2. sentencji wyroku, orzekając o rozliczeniu, kosztów postępowania. Różnica w kwocie do której zwrotu obowiązani są pozwani, którzy wnieśli sprzeciw od ww. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wynika z tego, iż w przypadku zaskarżenia nakazu zapłaty sprzeciwem, powód ponosił wyższe koszty opłaty sądowej od pozwu (zob. art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. [c] ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), a ponadto podwyższeniu podlega stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika powoda z przewidzianej w postępowaniu nakazowym z kwoty 7 200,00 zł (§3 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.) do kwoty 10 800,00 zł (§2 pkt 7 rzeczonoego Rozporządzenia).

Z powołanych względów, rozstrzygnięto jak w sentencji wyroku.

Z/

(...)